

Žaloba podaná dne 11. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-196/07)

(2007/C 155/18)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: V. Di Bucci a E. Gippini Fournier, zmocněnci)

Žalované: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

- Určit, že Španělské království tím, že bez odkladu nezrušilo řadu podmínek uložených rozhodnutím Národní komise pro energii (NKE) (podmínky první až šestá, osmá a sedmnáctá) a prohlášených za neslučitelné s právem Společenství článkem 1 rozhodnutí Komise ze dne 26. září 2006 (věc COMP/M.4197 – E.ON/Endesa – K(2006)4279 konečné), a tím, že nejpozději do 19. ledna 2007 nezrušilo řadu podmínek uložených ministerským rozhodnutím (pozměněná první, desátá, jedenáctá a patnáctá podmínka) a prohlášených za neslučitelné s právem Společenství článkem 1 rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2006 (věc č. COMP/M.4197 – E.ON/Endesa – K(2006)7039 konečné), nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 2 uvedených rozhodnutí.
- Uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Španělské orgány nezrušily řadu podmínek uložených rozhodnutím NKE (podmínky první až šestá, osmá a sedmnáctá) a prohlášených za neslučitelné s právem Společenství článkem 1 prvního rozhodnutí Komise ze dne 26. září 2006 a nezrušily pozměněné podmínky uložené ministerským rozhodnutím (pozměněná první, desátá, jedenáctá a patnáctá podmínka) a prohlášené za neslučitelné s právem Společenství článkem 1 druhého rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2006.

První rozhodnutí uložilo Španělskému království povinnost „bez odkladu“ zrušit dotčené podmínky. Ke dni uplynutí lhůty stanovené Komisí pro vyhovění odůvodněnému stanovisku uplynulo téměř šest měsíců od oznámení prvního rozhodnutí, takže je zjevné, že Španělské království nesplnilo povinnost uloženou článkem 2 „bez odkladu“.

Lhůta pro dosažení souladu s druhým rozhodnutím Komise uplynula dne 19. ledna 2007, aniž by Španělské království zrušilo podmínky prohlášené uvedeným rozhodnutím za neslučitelné s právem Společenství.

Z výše uvedeného vyplývá, že Španělské království nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 2 prvního rozhodnutí Komise a z článku 2 druhého rozhodnutí Komise.

Kasační opravný prostředek podaný dne 16. dubna 2007 Řeckou republikou proti rozsudku Soudu prvního stupně (prvního senátu) vydanému dne 17. ledna 2007 ve věci T-231/04, Řecká republika v. Komise Evropských společenství

(Věc C- 203/07 P)

(2007/C 155/19)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Řecká republika (zástupci: P. Milonopoulos a S. Trekli)

Další účastník řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

- připustit kasační opravný prostředek;
- zrušit rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství v napadené části;
- vyhovět kasačnímu opravnému prostředku v souladu s návrhovými žádáními;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Řecká republika tvrdí, že Soud prvního stupně Evropských společenství podal nesprávný výklad ustanovení článků 12, 13 a 15 původního memoranda o porozumění a článku 14 dodatečného memoranda, jakož i zásad dobré víry a ochrany legitimního očekávání, neboť rozhodl, že závazky členských států týkající se projektů Abuja I a Abuja II jsou stanoveny jednáním každého členského státu, a nikoliv, že mají čistě smluvní charakter a jsou stanoveny ustanoveními dvou výše uvedených memorand, zatímco při správném výkladu výše uvedených ustanovení těchto smluvních dokumentů, je namísto se domnívat, že žádný finanční závazek Řecké republiky nevznikl, jelikož pouze podepsala, ale neratifikovala dodatečné memorandum, a tudíž memorandum neschválila a všechny zvláštní podmínky stanovené pro vznik finančních závazků nebyly v případě Řecké republiky splněny.

Řecká republika tvrdí, že Soud prvního stupně Evropských společenství podal nesprávný výklad ustanovení článku 15 původního memoranda o porozumění, když rozhodl, že před podepsáním dodatečného memoranda partneři uzavřeli dne 24. února 1997 implicitní dohodu o provedení projektu, a že tak výše uvedený čl. 15 odst. 1 byl v podstatě zrušen nebo změněn.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bayerisches Landessozialgericht (Německo) dne 20. dubna 2007 – Petra von Chamier-Glisczinki v. Deutsche Angestellten-Krankenkasse

(Věc C-208/07)

(2007/C 155/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bayerisches Landessozialgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Petra von Chamier-Glisczinky

Žalovaná: Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 19 odst. 1 písm. a), popřípadě ve spojení s odst. 2, nařízení EHS č. 1408/71 ⁽¹⁾ s ohledem na článek 18 Smlouvy o ES a články 39 a 49 Smlouvy o ES ve spojení s článkem 10 nařízení EHS č. 1612/68 ⁽²⁾ vykládat v tom smyslu, že zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná, popřípadě rodinní příslušníci neobdrží peněžní dávky nebo náhradní dávky poskytované na účet příslušné instituce institucí místa bydliště, pokud právní předpisy platné pro posledně uvedenou instituci neupravují pro osoby pojištěné u této instituce věcné dávky, nýbrž pouze peněžní dávky?
- 2) V případě, že takový nárok neexistuje, existuje s ohledem na článek 18 Smlouvy o ES, respektive články 39 a 49 Smlouvy o ES nárok na náhradu nákladů – po předchozím schválení – na stacionární pobyt v pečovatelském zařízení v jiném členském státu vůči příslušné instituci ve vyšší dávek, které mají být poskytovány v příslušném členském státu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35.

⁽²⁾ Úř. věst. L 257, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 15.

Žaloba podaná dne 20. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Irsko

(Věc C-211/07)

(2007/C 155/21)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: N. Yerrell, zmocněnec)

Žalované: Irsko

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Irská republika tím, že ponechala v platnosti články 5.2 a 5.3 dohody o pojištění motorových vozidel ze dne 31. května 2004 a zejména tím, že i) vyloučila náhradu škody u uživatelů vozidel, pokud všechna dotčená vozidla nejsou pojištěná, a tím, že ii) omezila právo na náhradu škody u osob v nepojištěném vozidle, které nezpůsobilo věcnou škodu nebo škodu na zdraví, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Rady 84/5/EHS ze dne 30. prosince 1983 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel, a zejména z jejího čl. 1 odst. 4 třetího pododstavce, a
- uložit Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 5.3 dohody mezi ministrem dopravy a Motor Insurers' Bureau of Ireland (irská kancelář pojistitelů) ze dne 31. května 2004 (dále jen „dohoda“) upravuje vyloučení náhrady škody u **všech** řidičů nepojištěných vozidel, způsobí-li nehodu nebo nikoli, a jde tedy nad rámec povoleného rozsahu vyloučení stanoveného v třetím pododstavci čl. 1 odst. 4 směrnice.

Co se týče situace osob, které cestují v nepojištěných vozidlech, článek 5.2 dohody upravuje obecné vyloučení náhrady škody ve všech případech, ve kterých poškozená osoba „*věděla nebo mohla vědět, že neexistovalo platné předepsané pojištění*“. **Ve všech** osobami cestujícími v nepojištěných vozidlech je tedy nakládáno stejně, bez ohledu na to, zda cestovaly ve vozidle, které způsobilo věcnou škodu nebo škodu na zdraví či nikoli. To je zjevné